

เค้าโครงผลงานที่จะส่งประเมิน ตำแหน่งประเภติวิชาการ ระดับผู้เชี่ยวชาญ

ของ นายชัชชัย ถิ่นโพธิ์ทอง (ผู้ขอประเมิน)

เพื่อประกอบการพิจารณาประเมินบุคคล ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านวางระบบการพัฒนาที่ดิน
(นักวิชาการเกษตรเชี่ยวชาญ)

ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๑๙ สังกัด สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๑๐

ลำดับที่ ๒

๑. เรื่อง ศึกษาลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย

๒. บทนำ / ความสำคัญของปัญหา / บทคัดย่อ / หลักการเหตุผล

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีการนำผลผลิตที่ไม่ใช่ GI หรือในพื้นที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายผลผลิต GI นำมาขายในนามของพืชที่ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI) ทำให้ผู้บริโภคขาดความมั่นใจในผลผลิต มีความนิยมน้อยลง และถ้าไม่มีการอนุรักษ์และพัฒนาการผลิตจากพืช GI แล้ว พืชที่เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI) อาจเหลือเพียงตำนานที่เล่าขานกันเท่านั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาในขั้นตอนต่างๆในการผลิตพืช GI ต้องมีความรู้ความเข้าใจในทุกขั้นตอนการผลิตและในเรื่องของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI) เพื่อให้เป็นการสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากเกษตรกรผู้ปลูกพืช GI ยังมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI) น้อยและยังไม่มีข้อมูลในการสนับสนุนในเรื่องนี้อย่างเพียงพอ ซึ่งอาจทำให้การผลิตพืช GI เกิดการกลายพันธุ์หรือลักษณะทำให้ไม่ตรงกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เดิมของพืช GI ในพื้นที่บริบทของตน

ดังนั้นเพื่อเป็นฐานข้อมูลสนับสนุนสำหรับให้เกษตรกรมีความมั่นใจในผลผลิตพืช GI และผู้บริโภคสามารถตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับได้ในผลผลิตที่ตนบริโภค ทำให้เกิดทั้งความมั่นใจของผู้ผลิตและผู้บริโภค ส่งผลให้เป็นที่ต้องการของตลาด เกษตรกรผู้ผลิตสินค้า GI สามารถทำการเกษตรและประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้อย่างยั่งยืน อีกทั้งยังรักษาพืช GI ตามท้องถิ่นและบริบทของตน คงไว้ซึ่งประวัติความเป็นมาและชื่อเสียงของสินค้า ต่อไป

บทคัดย่อ

จากการศึกษาลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย โดยดำเนินการศึกษาลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI พร้อมประเมินสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชเงาะทองผาภูมิ GI จังหวัดกาญจนบุรี สับปะรดบ้านคา GI จังหวัดราชบุรี ส้มโอขาวใหญ่ GI จังหวัดสมุทรสงคราม ลำไยพวงทองบ้านแพ้ว GI จังหวัดสมุทรสาคร ชมพู่เพชรสายรุ้ง GI จังหวัดเพชรบุรีและมะพร้าวทับสะแก GI จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า

เงาะทองผาภูมิ GI มีความกว้างของผลเฉลี่ย ๓.๒๕ เซนติเมตร ขนาดความยาวของผลเงาะมีความยาวของผลเฉลี่ย ๔.๐๕ เซนติเมตร น้ำหนักของผลเงาะเฉลี่ย ๒๙.๗๕ กรัมต่อผล ข้อมูลความหวานของผลผลิตเฉลี่ย ๑๘.๖๕ องศาบริกซ์ เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงใหญ่ มีความสูงเฉลี่ย ๑๒.๕๐ เมตร เป็นไม้ผลที่มีระบบรากเฉลี่ย ๗๕ เซนติเมตร ขนาดทรงพุ่มกว้างเฉลี่ย ๖.๕๐ เมตร ซึ่งเป็นไปตาม

คุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของเงาะทองผาภูมิ GI สับปรดบ้านคา GI ความหวานของผลผลิตเฉลี่ย ๑๗ องศาบริกซ์ น้ำหนักของผลผลิตเฉลี่ย ๑.๘๐ กิโลกรัมต่อผล เส้นรอบวงผลผลิตอยู่เฉลี่ย ๓๒.๕๐ เซนติเมตร ความกว้างผลผลิตเฉลี่ย ๙.๕๐ เซนติเมตร ความยาวผลผลิต เฉลี่ย ๑๑.๕๐ เซนติเมตร ความสูงของต้นสับปรดเฉลี่ย ๖๑ เซนติเมตร ความกว้างทรงพุ่มมีค่าความกว้าง เฉลี่ย ๖๖ เซนติเมตร ความกว้างจุก เฉลี่ย ๒๔ เซนติเมตร ความยาวจุกเฉลี่ย ๒๒ เซนติเมตร ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสับปรดบ้านคา GI ส้มโอขาวใหญ่ GI ความหวานของผลผลิตเฉลี่ย ๑๐.๙๐ องศาบริกซ์ น้ำหนักของผลผลิตเฉลี่ย ๑.๖๕ กิโลกรัมต่อผล ความยาวเส้นรอบวงของผลผลิตเฉลี่ย ๒๑.๗๕ นิ้ว ด้านต้นส้มโอขาวใหญ่ เป็นไม้ยืนต้นที่มีความสูงราวเฉลี่ย ๔.๕ เมตร ด้านใบ ยาวเฉลี่ย ๑๕ เซนติเมตร กว้างเฉลี่ย ๔ เซนติเมตร ดอก ผลผลิตเฉลี่ย ๑๓ กลีบ ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของส้มโอขาวใหญ่ GI ลำไยพวงทองบ้านแพ้ว GI ความหวานของผลผลิต เฉลี่ย ๒๑.๑๐ องศาบริกซ์ ด้านน้ำหนักของผลผลิตเฉลี่ย ๑๖.๖๐ กรัม ด้านจำนวนของผลผลิตเฉลี่ย ๕๒.๕๐ ผลต่อกิโลกรัม เป็นไม้ยืนต้นที่มีความสูงเฉลี่ย ๕.๕๐ เมตร ใบยาวโดยเฉลี่ย ๑๔.๐๗ เซนติเมตร ความกว้างเฉลี่ย ๔.๑๑ เซนติเมตร เกสรตัวผู้เฉลี่ย จำนวน ๖ – ๘ เกสร ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของลำไยบ้านแพ้ว GI ชมพู่เพชรสายรุ้ง GI ด้านความหวานของผลผลิตเฉลี่ย ๑๒.๙๐ องศาบริกซ์ มีค่าน้ำหนักผลผลิตเฉลี่ย ๗๔.๗๐ กรัมต่อผล ด้านจำนวนของผลผลิต อยู่ระหว่าง ๑๒ ผลต่อกิโลกรัม เป็นไม้ยืนต้นที่มีความสูงราว ๑๓ เมตร ใบยาวเฉลี่ย ๑๘.๕๐ เซนติเมตร มีเส้นขอบใบ ๑ เส้น ก้านใบยาว ๕.๗๕ มิลลิเมตร มีดอกย่อยเฉลี่ย ๕ ดอก กลีบเลี้ยงมีเฉลี่ย ๔ กลีบ มีเมล็ดภายในผลเฉลี่ย ๒ เมล็ด ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของชมพู่เพชรสายรุ้ง GI มะพร้าวทับสะแก GI น้ำหนักผลผลิตทั้งเปลือกเฉลี่ย ๒,๐๗๒.๑๕ กรัมต่อผล น้ำหนักผลผลิตเมื่อปอกเปลือกเฉลี่ย ๑,๒๘๘.๐๕ กรัมต่อผล น้ำหนักเปลือกเฉลี่ย ๗๘๔.๑๐ กรัมต่อผล น้ำหนักน้ำเฉลี่ย ๔๗๐ กรัมต่อผล น้ำหนักสดกะลาเฉลี่ย ๘๔๙.๓๕ กรัมต่อผล น้ำหนักเนื้อแห้งเฉลี่ย ๒๘๐.๗๕ กรัมต่อผล เส้นผ่านศูนย์กลางของทั้งผลเฉลี่ย ๖๓.๓๕ เซนติเมตร เมื่อปอกเปลือกแล้วเฉลี่ย ๔๒.๘๕ เซนติเมตร ความกว้างของผลทั้งเปลือกเฉลี่ย ๒๐.๑๐ เมื่อปอกเปลือกเฉลี่ย ๑๓.๖๕ เซนติเมตร ความยาวของผลเฉลี่ย ๒๑.๘๐ เมื่อปอกเปลือกเฉลี่ย ๑๓.๐๕ เซนติเมตร ความสูงของผลเฉลี่ย ๓๓.๔๐ เมื่อปอกเปลือกเฉลี่ย ๒๐.๘๙ เซนติเมตร ส่วนประกอบภายใน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของผลเมื่อผ่าซีก อยู่เฉลี่ย ๑๓.๒๑ เซนติเมตร ความหนาของกะลาเฉลี่ย ๐.๒๖ เซนติเมตร ความหนาของเนื้อมะพร้าวเฉลี่ย ๑.๐ เซนติเมตร ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของชมพู่เพชรสายรุ้ง GI

หลักการเหตุผล

ความหลากหลายทางทรัพยากรในพื้นที่ผนวกเข้ากับลักษณะเฉพาะทางภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ และ วัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่สืบทอดกันมา ถือว่าเป็นทางเลือกใหม่ให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่าง Template แผนงาน ๒๕๖๕ ยิ่งเกษตรกรในพื้นที่ในการสร้างความแตกต่างให้กับสินค้าทางการเกษตร ซึ่งความแตกต่างนั้นจะส่งผลให้ เกษตรกรมีรายได้มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงก่อให้เกิดตลาดสินค้าใหม่ที่เกิดการผสมผสานเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์ และธรรมชาติ ซึ่งเรียกว่า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications หรือ GI) จากข้อมูลของกรม ทรัพย์สินทางปัญญา พบว่า ในประเทศไทยมีการขึ้นทะเบียนสินค้า GI จำนวน ๑๒๒ รายการ ประกอบด้วย สินค้าเกษตรกรรม จำนวน ๗๒ รายการ สินค้าหัตถกรรม จำนวน ๒๖ รายการและสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน ๒๔ รายการ โดยสินค้าเหล่านี้สร้างมูลค่าให้กับประเทศเฉลี่ย ๓,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี (กรมทรัพย์สินทางปัญญา, ๒๕๖๓) โดยในปีช่วงพ.ศ.

๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่า สินค้าเกษตรกรรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียน GI นั้น มีการส่งออกไปยังตลาด AEC ร้อยละ ๖๑.๔๓ ในขณะที่ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่มียอดการส่งออกไปสู่ ตลาด AEC ร้อยละ ๓๑.๑๗ (กระทรวงพาณิชย์, ๒๕๖๐) ชุมชนได้อาศัยลักษณะเฉพาะที่มีอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ ตามธรรมชาติ เช่น สภาพดินฟ้าอากาศ หรือวัตถุดิบเฉพาะในพื้นที่ มาใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้าในท้องถิ่นของตนขึ้นมา ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณลักษณะพิเศษที่มาจากพื้นที่ดังกล่าว คุณลักษณะพิเศษนี้อาจหมายถึง คุณภาพ ชื่อเสียงหรือคุณลักษณะเฉพาะอื่นๆที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ

สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มักจะเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยม เนื่องจากมีคุณสมบัติพิเศษหรือมีลักษณะเฉพาะที่เกิดจากอิทธิพลสิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์เช่น สภาพแวดล้อม ดิน ฟ้า อากาศ ของแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ ตลอดจนทักษะความชำนาญและภูมิปัญญาของกลุ่ม ชนที่อาศัยอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ ประกอบด้วย สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีความแตกต่างจากทรัพย์สินทาง ปัญญาประเภทอื่น กล่าวคือ ผู้เป็นเจ้าของไม่ใช่บุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่เป็นกลุ่มชุมชนที่เป็นผู้ผลิตหรือ ผู้ประกอบการในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์นั้นๆ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ผลิตที่อาศัยอยู่ในสถานที่หรือแหล่งภูมิศาสตร์และ ผู้ประกอบการเกี่ยวกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นเท่านั้น ที่มีสิทธิผลิตสินค้าดังกล่าวโดยใช้ชื่อทาง ภูมิศาสตร์นั้นได้ผู้ผลิตคนอื่นที่อยู่นอกแหล่งภูมิศาสตร์จะไม่สามารถผลิต สินค้าโดยใช้ชื่อแหล่งภูมิศาสตร์ เดียวกันมาแข่งขันได้สิทธิในลักษณะดังกล่าวนี้นักวิชาการบางท่านเรียกว่า “สิทธิชุมชน” ซึ่งไม่สามารถนำสิทธิ ที่ได้รับไปอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้ต่อได้ผู้ที่อยู่ในพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์เท่านั้นที่มีสิทธิใช้และในภาคตะวันตก ของประเทศไทยเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติ ไม่เพียงแต่เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพใน การผลิตพืช GI เท่านั้น พื้นที่ดังกล่าวยังเป็นพื้นที่ที่ใช้ในการผลิตพืชที่สำคัญหลายชนิด เช่น ลำไยพวงทอง เงาะ ทองผาภูมิ ชมพู่เพชรสายรุ้ง มะพร้าวแกง เป็นต้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษาลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย ทำให้เกษตรกรที่สนใจหรือใน พื้นที่ปลูกพืช GI และพืชที่สำคัญของจังหวัดนั้นๆ สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ หรือนำไปใช้ในพื้นที่ของตน ยังเป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตของตน อีกทั้งทำให้เกษตรกรสามารถทำการเกษตรได้อย่างยั่งยืน รักษาและธรรมรงค์ ไว้ในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในพืชที่สำคัญในจังหวัดของตนเองตลอดไป

๓. วัตถุประสงค์

- ๓.๑ เพื่อศึกษาลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย
- ๓.๒ เพื่อประเมินสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย

๔. ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ

- ๔.๑ ระยะเวลา ๒ ปี ๖ เดือน ช่วงเดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ - มีนาคม ๒๕๖๘

- ๔.๒ สถานที่ดำเนินการ พื้นที่ของเกษตรกร อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี, อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี, อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม, อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร. อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี, อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๕. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๕.๑ ด้านสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications - GI)

๕.๒ ด้านลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของพืช

๕.๓ ด้านการเกษตร

๖. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

สรุปสาระสำคัญ

การศึกษาลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชในเขตภาคตะวันตก เบื้องต้นพบว่า

เงาะทองผาภูมิ GI จังหวัดกาญจนบุรี มีผลของเงาะมีรูปทรงผลค่อนข้างกลมเล็ก ผิวเปลือกบางสีเหลืองปนแดง ขนสวย ขนค่อนข้างสั้น สีเขียวตองอ่อน มีเนื้อหนา สีขาว ล่อน กรอบ ไม่ฉ่ำน้ำ และมีรสหวาน มีความกว้างของผลอยู่ระหว่าง ๓.๒-๓.๓ เซนติเมตร ขนาดความยาวของผลเงาะมีความยาวของผลอยู่ระหว่าง ๔.๐-๔.๑ เซนติเมตร น้ำหนักของผลเงาะอยู่ระหว่าง ให้น้ำหนักผลเฉลี่ย ๒๙.๐-๓๐.๕ กรัม ต่อผล ข้อมูลความหวานของผลผลิตเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๑๘.๒ - ๑๙.๑ องศาบริกซ์ เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง ถึงใหญ่ มีความสูงประมาณ ๑๐ - ๑๕ เมตร ลำต้นเจริญตั้งตรง เป็นไม้ผลที่มีระบบรากลึกประมาณ ๖๐ - ๙๐ เซนติเมตร จากผิวดิน แตกกิ่งเป็นทรงพุ่ม ขนาดทรงพุ่มกว้างประมาณ ๕ - ๘ เมตร เปลือกลำต้นเปลือกแข็งสีเทาแก่ปนน้ำตาล ลักษณะเรียบหรือขรุขระ ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของเงาะทองผาภูมิ GI

สับปะรดบ้านคา GI จังหวัดราชบุรี ความหวานของผลผลิตที่สูงที่สุด อยู่ระหว่าง ๑๕-๑๙ องศาบริกซ์ น้ำหนักของผลผลิต อยู่ระหว่าง ๑.๓-๒.๓ กิโลกรัมต่อผล เส้นรอบวงผลผลิตอยู่ระหว่าง ๒๘-๓๗ เซนติเมตร ความกว้างผลผลิต สับปะรด มีค่าความกว้างผลผลิตอยู่ระหว่าง ๗-๑๒ เซนติเมตร ความยาวผลผลิต มีค่าความยาวผลผลิตอยู่ระหว่าง ๙-๑๔ เซนติเมตร ความสูงของต้นสับปะรด มีค่าความสูง อยู่ระหว่าง ๔๘-๗๔ เซนติเมตร ความกว้างทรงพุ่มมีค่าความกว้าง อยู่ระหว่าง ๕๐-๘๒ เซนติเมตร ความกว้างจุด มีค่าความกว้างจุด อยู่ระหว่าง ๑๘-๓๐ เซนติเมตรความยาวจุดมีค่าความยาวจุด อยู่ระหว่าง ๑๖-๒๘ เซนติเมตร ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสับปะรดบ้านคา GI

ส้มโอขาวใหญ่ GI จังหวัดสมุทรสงคราม ความหวานของผลผลิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑๐.๒-๑๑.๖ องศาบริกซ์ น้ำหนักของผลผลิต มีค่าน้ำหนักผลผลิตเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑.๕-๑.๘ กิโลกรัมต่อผล ความยาวเส้นรอบวงของผลผลิต มีค่าความยาวเส้นรอบวงเฉลี่ย อยู่ระหว่าง ๒๑.๓ - ๒๒.๒ นิ้ว ด้านต้นส้มโอขาวใหญ่สมุทรสงคราม เป็นไม้ยืนต้นที่มีความสูงราว ๔-๕ เมตร ลำต้นสีน้ำตาลมีหนามเล็กๆ ด้านใบส้มโอขาวใหญ่เป็นใบใหญ่ เป็นมันหนา รูปไข่ ยาว ๑๓-๑๗ ซม. ด้านใบส้มโอขาวใหญ่ เป็นใบใหญ่ เป็นมันหนา รูปไข่ ยาว ๑๓-๑๗ ซม. ด้านดอกของส้มโอขาวใหญ่ คือดอกออกเป็นช่อออกที่ปลายกิ่ง มีดอกย่อยประมาณ ๗-๑๕ ดอก บางครั้งออกดอกเดี่ยว ดอกค่อนข้างใหญ่ กลีบดอกสีขาวมี ๔-๕ ดอก ด้านผลผลิตของส้มโอขาวใหญ่ คือ มีรูปทรงผลค่อนข้างใหญ่ ผลกลมสูงไม่มีจุดเด่นชัด ท้ายเรียบ ด้านเนื้อของส้มโอขาวใหญ่ คือ เนื้อกึ่งมีขนาดใหญ่ สีขาวอมเหลือง ผลหนึ่งมีประมาณ ๑๒-๑๔ กลีบ มีเมล็ดเล็ก ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของส้มโอขาวใหญ่ GI

ลำไยพวงทองบ้านแพ้ว GI จังหวัดสมุทรสาคร ความหวานของผลผลิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๒๐.๘ - ๒๑.๔ องศาบริกซ์ ด้านน้ำหนักของผลผลิต มีค่าน้ำหนักผลผลิตเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑๖.๒-๑๗.๑ กรัม ด้านจำนวนของผลผลิต มีค่าจำนวนผลผลิตเฉลี่ย อยู่ระหว่าง ๕๑-๕๔ ผลต่อกิโลกรัม ด้านต้นลำไยพวงทองบ้านแพ้ว คือ เป็นไม้ยืนต้นที่มีความสูงราว ๕-๖ เมตร เปลือกลำต้นสีน้ำตาลหรือเทา ลักษณะเรียบหรือขรุขระ มักจะแตกกิ่งก้านสาขาอย่างหนาแน่นบริเวณช่วงกลางถึงปลายลำต้น โดยเฉพาะใน

ระดับความสูงประมาณ ๑.๕-๓ เมตรจากพื้นดิน ด้านต้นลำไยพวงทองบ้านแพ้ว คือ เป็นไม้ยืนต้นที่มีความสูงราว ๕-๖ เมตร เปลือกลำต้นสีน้ำตาลหรือเทา ลักษณะเรียบหรือขรุขระ มักจะแตกกิ่งก้านสาขาอย่างหนาแน่นบริเวณช่วงกลางถึงปลายลำต้น โดยเฉพาะในระดับความสูงประมาณ ๑.๕-๓ เมตรจากพื้นดินด้านใบลำไยพวงทองบ้านแพ้ว ขนาดของใบย่อยโดยเฉลี่ยความยาว ๑๔.๐๗ เซนติเมตรความกว้าง ๔.๑๑ cm ลักษณะใบ สีของใบแก่ด้านบน เป็นสีเขียวเข้ม สีของใบแก่ด้านล่าง เป็นสีเขียวซีด ลักษณะขอบใบเป็นคลื่น ลักษณะแผ่นใบเรียบ ลักษณะของปลายใบ แแหลม ลักษณะฐานใบ ติ่ม รูปร่างของใบ รี ค่อนข้างแคบ ลักษณะของเนื้อใบคล้ายกระดาษ ความมันของแผ่นใบ ด้าน สีก้านใบประกอบด้านบน สีเขียวปนเหลือง สีก้านใบประกอบด้านล่าง เหลือง จำนวนของใบประกอบต่อข้อใบ ๘ ใบ ด้านดอกตูม ดอกของลำไยพวงทองบ้านแพ้วมีลักษณะที่เหมือนกัน คือ ดอกจะมีขนาดเล็ก กลมรี มีสีเขียวอมเหลืองหรือเขียวอ่อน มีขนละเอียดปกคลุม ดอกจำนวนมากจะเรียงอยู่บนแขนงย่อยของช่อดอก ด้านดอกบาน คือ ดอกจะมีขนาดเล็ก กลมรี มีสีเขียวอมเหลือง หรือเขียวอ่อน มีขนละเอียดปกคลุม กลีบดอกสีขาวหรือเหลืองอ่อน เกสรตัวผู้ จำนวน ๖ - ๘ เกสร ดอกจำนวนมากจะเรียงอยู่บนแขนงย่อยของช่อดอก ด้านการติดผลผลิต เมื่อดอกบานขนละเอียดและเกสรตัวผู้จะหลุดร่วง และจะมีผลเล็กสีเขียวเท่าหัวไม้ขีด เรียงอยู่บนแขนงย่อยของช่อดอก และจะขยายผลใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ ด้านผลผลิตผลมีลักษณะค่อนข้างเบี้ยว สีของเปลือกผลลำไยจะออกสีน้ำตาลอ่อน ด้านผลผลิตผลมีลักษณะค่อนข้างเบี้ยว สีของเปลือกผลลำไยจะออกสีน้ำตาลอ่อนคือ มีเนื้อภายในหนา แท้ง ไม่ฉ่ำน้ำ เนื้อใสจนเห็นเมล็ด กรอบหวาน เมล็ดขนาดปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของลำไยบ้านแพ้ว GI

ชมพูเพชรสายรุ้ง GI จังหวัดเพชรบุรี ด้านความหวานของผลผลิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑๑.๒-๑๔.๖ องศาบริกซ์ ด้านน้ำหนักของผลผลิต มีค่าน้ำหนักผลผลิตเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๗๗.๒-๙๒.๒ กรัมต่อผล ด้านจำนวนของผลผลิต อยู่ระหว่าง ๑๑-๑๔ ผลต่อกิโลกรัม ด้านต้นชมพูเพชรสายรุ้ง คือเป็นไม้ยืนต้นที่มีความสูงราว ๕-๒๐ เมตร เปลือกลำต้นสีน้ำตาลหรือเทา ลักษณะเรียบหรือขรุขระ มักแตกกิ่งก้านสาขาบริเวณใกล้กับโคนต้น ด้านใบ คือเป็นใบเรียงตรงข้าม รูปขอบขนาน รูปใบหอก หรือแกมรูปไข่ ยาว ๙-๒๘ ซม. โคนกลมหรือเว้าตื้น มีเส้นขอบใน ๑ เส้น ก้านใบยาว ๓.๕-๘ มม. ด้านดอกตูมคือดอกออกเป็นช่อกระจุก ออกที่ปลายกิ่ง มีดอกย่อยประมาณ ๓-๘ ดอก ด้านดอกบานดอกออกเป็นช่อกระจุก ออกที่ปลายกิ่ง มีดอกย่อยประมาณ ๓-๘ ดอก กลีบดอกสีขาวหรือเหลืองอ่อน ฐานรองดอกรูปกรวย เกสรตัวผู้จำนวนมาก ด้านการติดผลผลิตคือ กลีบเลี้ยงมีจำนวน ๔-๕ กลีบ และอยู่ติดกันเป็นรูปถ้วย เมื่อดอกบานชั้นกลีบดอกจะหลุดร่วงเป็นแผ่นคล้ายห่มก และจะมีผลและขยายผลใหญ่เรื่อยๆ ด้านการห่อผลผลิต คือเมื่อเริ่มสัปดาห์แรกทรงคล้ายจาน เริ่มหุ้มเป็นผล ต้องรีบห่อผลโดยใช้ถุงสีน้ำตาล (ถุงปูน) ขนาด ๘x๑๒ นิ้ว ห่อถุงละ ๒-๔ ผลใช้ดอกบิดพันให้แน่น ทั้งช่วงห่างประมาณ ๑ ฟุต ด้านผลผลิต คือ มีรูปทรงผลคล้ายระฆังคว่ำ ตรงกลางป่องเล็กน้อย ผลแก่จัดจะมีเส้นสีแดงและเส้นสีเขียว ด้านผลผลิต มีรูปทรงผลคล้ายระฆังคว่ำ ตรงกลางป่องเล็กน้อย ผลแก่จัดจะมีเส้นสีแดงและเส้นสีเขียว ซึ่งเป็นไปตามคุณลักษณะ และสมบัติทั่วไปของผลชมพูเพชรสายรุ้ง คือ มีเนื้อภายในสีขาวแข็งกรอบ และมีเมล็ดภายในผล ๑-๓ เมล็ด ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของชมพูเพชรสายรุ้ง GI

มะพร้าวทับสะแก GI จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ น้ำหนักผลผลิตทั้งเปลือก อยู่ระหว่าง ๑,๘๖๕.๔ - ๒,๒๗๘.๙ กรัมต่อผล น้ำหนักผลผลิตเมื่อปอกเปลือก อยู่ระหว่าง ๑,๑๕๕.๘ - ๑,๔๒๐.๓ กรัมต่อผล น้ำหนักเปลือก อยู่ระหว่าง ๗๐๙.๖ - ๘๕๘.๖ กรัมต่อผล น้ำหนักน้ำ อยู่ระหว่าง ๔๒๔.๘ - ๕๑๕.๒ กรัมต่อผล น้ำหนักสัดกะลา อยู่ระหว่าง ๗๓๓.๕ - ๙๖๕.๒ กรัมต่อผล น้ำหนักเนื้อแห้ง อยู่ระหว่าง ๒๔๙.๑ - ๓๑๒.๔ กรัมต่อผล เส้นผ่านศูนย์กลางของทั้งผล อยู่ระหว่าง ๖๐.๗-๖๖.๐ เซนติเมตร เมื่อปอกเปลือกแล้วอยู่ระหว่าง ๔๐.๖-๔๕.๑ เซนติเมตร ความกว้างของผลทั้งเปลือก อยู่ระหว่าง ๑๙.๕-๒๐.๗ เมื่อปอก

เปลือก อยู่ระหว่าง ๑๓.๑-๑๔.๒ เซนติเมตร ความยาวของผล อยู่ระหว่าง ๒๑.๑-๒๒.๕ เมื่อปอกเปลือก อยู่ระหว่าง ๑๒.๘-๑๓.๓ เซนติเมตร ความสูงของผล อยู่ระหว่าง ๓๓.๓-๓๓.๕ เมื่อปอกเปลือก อยู่ระหว่าง ๒๐.๘-๒๐.๙ เซนติเมตร ส่วนประกอบภายใน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของผลเมื่อผ่าซีก อยู่ระหว่าง ๑๒.๔๔ - ๑๓.๙๘ เซนติเมตร ความหนาของกะลา อยู่ระหว่าง ๐.๒๕-๐.๒๖ เซนติเมตร ความหนาของเนื้อมะพร้าว อยู่ระหว่าง ๑.๐-๑.๐๔ เซนติเมตร ซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติของประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของชมพูเขรสายรุ้ง GI

ขั้นตอนการดำเนินการ

๑. วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยศึกษาลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการเสาะแสวงหาความรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยโดย การศึกษาสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI) ของพืชในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย ดังนี้

- ๑.๑ เพื่อศึกษาลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย
- ๑.๒ เพื่อประเมินสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย
- ๑.๓ เพื่อวางแผนการจัดการพืช GI ในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย

๒. ขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล

ดำเนินการสำรวจ คัดเลือกพื้นที่ และกำหนดขอบเขตของพื้นที่ของเกษตรกรที่ปลูกพืช GI ในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย ในการศึกษาวิจัย โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดในการศึกษาดังนี้

๒.๑ ศึกษา สำรวจและเก็บข้อมูลด้านพืช GI

- ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะของผล / ลักษณะของเนื้อ / ลักษณะของเมล็ดในผลผลิต
- ลักษณะทางเคมี ความหวานของผลผลิต

๒.๒ ศึกษา สำรวจและเก็บข้อมูลด้านกระบวนการผลิต

- ด้านการปลูก
- ด้านการดูแลรักษา
- การการเก็บเกี่ยว
- ด้านการบรรจุหีบห่อ

๒.๓ ศึกษา สำรวจและเก็บข้อมูลด้านความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

- ด้านลักษณะภูมิประเทศ
- ด้านประวัติความเป็นมา

๒.๔ ศึกษา สำรวจและเก็บข้อมูลด้านขอบเขตที่ตั้งภูมิศาสตร์

- ด้านขอบเขตพื้นที่ปลูกชมพูเขรสายรุ้ง

เป้าหมายของงาน

ได้ข้อมูลด้านต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมในการนำไปใช้ประโยชน์ ของลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI และได้ข้อมูลการประเมินสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI และแนวทางการจัดการในพืชที่บ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย

๗. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๗.๑ เชิงปริมาณ

ได้ข้อมูลวิชาการในการนำไปใช้ประโยชน์ ของลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ประเมินสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืช พร้อมแนวทางการจัดการพืช GI ในเขตภาคตะวันตก ของประเทศไทย จำนวน ๑ เรื่อง

๗.๒ เชิงคุณภาพ

ได้ข้อมูลเชิงลึกด้านต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมในการนำไปใช้ประโยชน์ ของของลักษณะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI การประเมินสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืช พร้อมแนวทางการจัดการพืช GI ในเขตภาคตะวันตก

๘. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

เกษตรกรและผู้สนใจ ได้ข้อมูลด้านต่างๆที่เป็นรูปธรรมในการนำไปใช้ประโยชน์ เป็นแหล่งอ้างอิงที่สามารถเป็นข้อมูลการันตีในการค้าขาย และสามารถเพิ่มราคา ผลผลิตให้สูงขึ้น เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อช่วยให้เกษตรกรตัดสินใจเลือกการปลูกพืช GI ให้ตรงกับสภาพพื้นที่ ลักษณะภูมิประเทศ กับสภาพแวดล้อม และปรับให้เหมาะสมตามพื้นที่ปลูกได้ อีกทั้งยังเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชนและเกษตรกรที่สนใจสามารถนำไปใช้ประโยชน์และปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๙. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

ในการดำเนินการวิจัยต้องดำเนินการ ทั้งการสำรวจในพื้นที่จริงของเกษตรกร การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ และความเชี่ยวชาญด้านดินการประเมินศักยภาพของพืช

๑๐. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

ผู้วิจัยต้องศึกษาเพิ่มเติมเป็นพิเศษในข้อมูลด้านสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพืช GI และการจัดการในพื้นที่ของเกษตรกรสำหรับการผลิตพืช GI

๑๑. ข้อเสนอแนะ (ระบุแหล่งที่เผยแพร่/ QR Code ให้ชัดเจน)

จากการศึกษาการดำเนินการโครงการวิจัยจะดำเนินการวิจัยในอำเภอที่มีการประกาศสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ที่เป็นต้นแบบของอำเภอแรกเท่านั้น ทำให้ยังไม่ได้ศึกษาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ตามประกาศ ดังนั้นควรศึกษาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ตามประกาศของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ของพืชที่ทำการศึกษาวิจัย https://orgweb.ddd.go.th/main_document?ORG_ID=๒๖๗๗&CATEGORY=๙๒

๑๒. การเผยแพร่ผลงาน

ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลโดยจะเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเกษตรกรปลูกพืช GI และผู้สนใจโดยตรง ในวิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยีนี้ จะทำโดยนำเสนอข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้ส่วนราชการส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพืช GI ตลอดจนเกษตรกรและผู้สนใจทั่วไป

https://orgweb.ddd.go.th/main_document?ORG_ID=2677&CATEGORY=92

๑๓. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

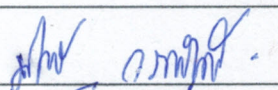
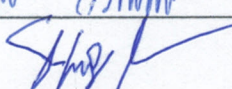
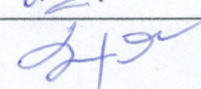
๑๓.๑	(ชื่อ – นามสกุล)
มีหน้าที่
ศึกษาวิจัย
เก็บรวบรวมข้อมูล
วิเคราะห์ข้อมูล
จัดทำสรุป รายงานผลการวิจัย	นายชัชชัย ถิ่นโพธิ์ทอง
หัวหน้าโครงการวิจัย	ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
สัดส่วนร้อยละ ๘๐
๑๓.๒	(ชื่อ – นามสกุล)
มีหน้าที่
เก็บรวบรวมข้อมูล
ตามวิธีการวิจัย	นายปกรณ์ วรตันติ
ผู้ร่วมโครงการวิจัย	ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ
สัดส่วนร้อยละ ๕
๑๓.๓	(ชื่อ – นามสกุล)
มีหน้าที่
เก็บรวบรวมข้อมูล
ตามวิธีการวิจัย	นายธนวิน ชุมสุวรรณ
ผู้ร่วมโครงการวิจัย	ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
สัดส่วนร้อยละ ๕
๑๓.๔	(ชื่อ – นามสกุล)
มีหน้าที่
เก็บรวบรวมข้อมูล
ตามวิธีการวิจัย	นายชาญณรงค์ ศศิธร
ผู้ร่วมโครงการวิจัย	ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ
สัดส่วนร้อยละ ๕
๑๓.๕	(ชื่อ – นามสกุล)
มีหน้าที่
เก็บรวบรวมข้อมูล
ตามวิธีการวิจัย	นายบุรินทร์ เจียมจำนงค์
ผู้ร่วมโครงการวิจัย	ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
สัดส่วนร้อยละ ๕

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

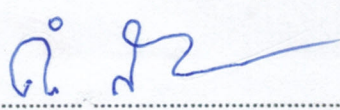

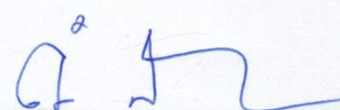
(ลงชื่อ)(ผู้ขอประเมิน)
(นายชัชชัย ถิ่นโพธิ์ทอง)
(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
(วันที่)๙...../.....ก.ย...../.....๒๕๖๘.....

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ระบุเฉพาะผู้มีส่วนร่วม)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นายปรกรณ์ วรตันติ	
นายธนวิน ชุมสุวรรณ	
นายชาญณรงค์ ศศิธร	
นายบุรินทร์ เจียมจำนงค์	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) (ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)
(..... นายคำนึง แสงขำ)
(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๑๐
(วันที่) ๕ / ก.ย. / ๒๕๖๑

(ลงชื่อ) (ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป)
(นายคำนึง แสงขำ)
(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๑๐
(วันที่) ๕ / ก.ย. / ๒๕๖๑

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชา คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้